

Lány a parton..

Halott csókot vált vele most a lét,
köd ringatta bárka a víz tetején,
gesztenyebarna fürtökbe kapott bele a szél,
miközben ő lépett még egyet, kettőt
talán hátrafelé.

Víz mosta a partot, víz mosta az emlékeket tova.

Rongyos ruhában cseppnyi lélek,
nyálkás karmok érintik most e testet a vízfenéken,
csontjaira vázat képezve, koporsóként nehezedik bőre már,
eltűntek a léptek, lábnyomaiba gyomok nőttek tán.

És, aki keresné térképen e tájat,
helyén egy elfelejtett fényképet találhat.